

ΙΩΒ

Ιοβ ι:ι

Ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰωβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. 2 ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς. 3 καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, ὄνοι θήλειαι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλή σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἡλείου ἀνατολῶν. 4 συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. 5 καὶ ὥς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰωβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωῒ καὶ προσέφερεν περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἓνα περὶ ἀμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγεν γὰρ Ἰωβ Μήποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κα κα ἐνενόησαν πρὸς θεόν. οὕτως οὖν ἐποίει Ἰωβ πάσας τὰς ἡμέρας. 6 Καὶ ὥς ἐγένετο ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστήναι ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν μετ' αὐτῶν. 7 καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ Πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ κυρίῳ εἶπεν Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρεμι. 8 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰωβ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; 9 ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου Μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰωβ τὸν θεόν; 10 οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτῷ κύκλῳ; τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς. 11 ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χειρὰ σου καὶ ἅψαι πάντων, ὧν ἔχει· εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσῃ. 12 τότε εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ Ἴδου πάντα, ὅσα ἔστιν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἅψῃ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ κυρίου. 13 Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰωβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. 14 καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθεν πρὸς Ἰωβ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἡροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν· 15 καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἥχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεῖς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. 16 Ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωβ Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως· καὶ σωθεῖς ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. 17 Ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωβ Οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους καὶ ἥχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. 18 Ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰωβ Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῶν πρεσβυτέρῳ 19 ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. 20 Οὕτως ἀναστὰς Ἰωβ διέρρηξεν

τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησεν καὶ εἶπεν
21 Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ κύριος ἔδωκεν, ὁ
κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως καὶ ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον. 22 Ἐν
τούτοις πᾶσιν τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἡμαρτεν Ἰωβ ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ οὐκ ἔδωκεν
ἀφροσύνην τῷ θεῷ.

Ιοβ 2:1

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἔναντι κυρίου, καὶ ὁ
διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν 13 παραστῆναι ἐναντίον τοῦ κυρίου. 507 2 καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ
διαβόλῳ Πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ κυρίου Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ
ἐμπεριπατήσας τὴν σὺμ πασαν πάρεμι. 3 εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον Προσέσχες οὖν τῷ
θεράποντί μου Ἰωβ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινός,
ἄμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσαι. 4 ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπεν τῷ κυρίῳ Δέρμα ὑπὲρ δέρματος· ὅσα
ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτείσει· 5 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρὰ σου ἅψαι
τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ· εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσῃ. 6 εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ
διαβόλῳ Ἴδου παραδίδωμί σοι αὐτόν, μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. 7 Ἐξῆλθεν δὲ ὁ διάβολος
ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ ἔπαισεν τὸν Ἰωβ ἔλκει πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. 8 καὶ ἔλαβεν ὄστρακον,
ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως. 9 Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος
εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Μέχρι τίνος καρτερήσεις λέγων 9 α Ἴδου ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν
προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; 10 ἴδου γὰρ ἡφάνισταί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς,
υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων. 11 σὺ τε
αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αἰΐθριος· 12 καὶ γὰρ πλανῆτις καὶ λάτρις τόπον ἐκ
τόπου περιερχομένη καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν
μόχθων καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἱ με νῦν συνέχουσιν. 13 ἀλλὰ εἰπὸν τι ῥῆμα εἰς κύριον καὶ τελεύτα. 10 ὁ δὲ
ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ Ὡσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας· εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς
κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν; ἐν πᾶσιν τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἡμαρτεν Ἰωβ τοῖς
χείλεσιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ. 11 Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα
αὐτῷ παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν, Ελισφας ὁ Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλδαδ ὁ
Σαυχαΐων τύραννος, Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεὺς, καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν ὁμοθυμαδὸν τοῦ
παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν. 12 ἰδόντες δὲ αὐτόν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν καὶ βοήσαντες
φωνῇ μεγάλη ἐκλαυσαν ῥήξαντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν καὶ καταπασάμενοι γῆν. 13
παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν· ἑώρων γὰρ τὴν
πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα.

Ιοβ 3:1

Μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ἰωβ τὸ στόμα αὐτοῦ 2 καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων 3 Ἀπόλοιτο ἡ
ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐγεννήθην, καὶ ἡ νύξ, ἐν ᾗ εἶπαν Ἴδου ἄρσεν. 4 ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἴη σκότος, καὶ μὴ

ἀναζητήσῃ αὐτὴν ὁ κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος· 5 ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιά θανάτου, ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος. 6 καταραθεῖ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ ἐκείνη, ἀπενέγκαιτο αὐτὴν σκότος· μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μηδὲ ἀριθμηθεῖ εἰς ἡμέρας μηνῶν· 7 ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἴη ὀδύνη, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη μηδὲ χαρμονή· 8 ἀλλὰ καταράσαιο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι. 9 σκοτωθεῖ τὰ ἄστροα τῆς νυκτὸς ἐκείνης, ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι καὶ μὴ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα, 10 ὅτι οὐ συνέκλεισεν πύλας γαστροῦ μητρὸς μου· ἀπήλλαξεν γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. 11 διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα, ἐκ γαστροῦ δὲ ἐξῆλθον καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλόμην; 12 ἵνα τί δὲ συνήντησάν μοι γόνατα; ἵνα τί δὲ μαστοὺς ἐδήλασα; 13 νῦν ἂν κοιμηθεῖς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην 14 μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς, οἳ ἡγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, 15 ἢ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολὺς ὁ χρυσός, οἳ ἐπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου, 16 ἢ ὥσπερ ἔκτρομα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς ἢ ὥσπερ νήπιοι, οἳ οὐκ εἶδον φῶς. 17 ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι· 18 ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰῶνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου· 19 μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστὶν καὶ θεράπων οὐ δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ. 20 ἵνα τί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς, ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς; 21 οἳ ὁμείρονται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυροὺς, 22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο, ἐὰν κατατύχωσιν. 23 θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα, συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ· 24 πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμός μοι ἦκει, δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ· 25 φόβος γάρ, ὃν ἐφρόντισα, ἤλθεν μοι, καὶ ὃν ἐδεδοίkein, συνήντησέν μοι. 26 οὔτε εἰρήνευσα οὔτε ἡσύχασα οὔτε ἀνεπαυσάμην, ἤλθεν δέ μοι ὀργή.

Iob 4:1

Ἵπολαβὼν δὲ Ελῖφας ὁ Θαιμανίτης λέγει 2 Μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ; ἰσχνὴν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει; 3 εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς καὶ χειρὰς ἀσθενοῦς παρεκάλεσας 4 ἀσθενούντάς τε ἐξανέστησας ῥήμασιν γόνασίν τε ἀδυνατοῦσιν θάρσος περιέδηκας, 5 νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σέ πόνος καὶ ἠψατό σου, σὺ δὲ ἐσπούδασας. 6 πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδοῦ σου; 7 μνήσθητι οὖν τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο ἢ πότε ἀληθινοὶ ὀλόρριζοι ἀπώλοντο. 8 καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἳ δὲ σπεῖροντες αὐτὰ ὀδύνας θριοῦσιν ἑαυτοῖς. 9 ἀπὸ προστάγματος κυρίου ἀπολοῦνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται. 10 σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη· 11 μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βοράν, σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους. 12 εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγερόνει ἐν λόγοις σου, οὐθὲν ἂν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησεν. πότερον οὐ δέξεταί μοι τὸ οὖς ἐξαίσια παρ' αὐτοῦ; 13 φόβοι δὲ καὶ ἠχὼ νυκτερινή, ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, 14 φρίκη δέ μοι συνήντησεν καὶ τρόμος καὶ μεγάλως μου τὰ ὀστέα συνέσεισεν, 15 καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἔφριξαν δέ μοι τρίχες καὶ σάρκες. 16 ἀνέστην, καὶ οὐκ ἐπέγνω· εἶδον, καὶ οὐκ ἦν μορφή πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἡ αὔρα καὶ φωνὴν ἤκουον 17 Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον κυρίου ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνὴρ; 18 εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιὸν τι ἐπενόησεν, 19 τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἔσμεν, ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον· 20 καὶ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας οὐκέτι εἰσίν, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς

βοηθῆσαι ἀπώλοντο· 21 ἐνεφύσησεν γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

Iob 5:1

ἐπικάλεσαι δέ, εἴ τίς σοι ὑπακούσεται, ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἀγίων ὄψῃ. 2 καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον δὲ θάνατοί ζῆλος. 3 ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαίτα. 4 πόρρω γένοιτο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος· 5 ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται, ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχὺς. 6 οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ ὁρέων ἀναβλαστήσῃ πόνος· 7 ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται. 8 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι κυρίου, κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι 9 τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξάισια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· 10 τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν· 11 τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος καὶ ἀπολωλὸτας ἐξεγείροντα· 12 διαλλάσسونτα βουλαῖς πανούργων, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθείας. 13 ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει, βουλὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν· 14 ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσασιν ἴσα νυκτί. 15 ἀπόλιντο δὲ ἐν πολέμῳ, ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου· 16 εἴη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπίς, ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθείη. 17 μακάριος δὲ ἄνθρωπος, ὃν ἤλεγξεν ὁ κύριος· νοθεύματα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου. 18 αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ἔπαισεν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο. 19 ἐξάκις ἐξ ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἄψηταί σου κακόν. 20 ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε. 21 ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει, καὶ οὐ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων. 22 ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ, ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῇς· 23 θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύουσίν σοι. 24 εἴτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος, ἢ δὲ δίαίτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτη. 25 γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ. 26 ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος ἢ ὥσπερ θιμωνιὰ ἄλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα. 27 ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσαμεν, ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν· σὺ δὲ γνώθι σεαυτῷ εἴ τι ἔπραξας.

Iob 6:1

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 Εἰ γὰρ τις ἰστῶν στήσαι μου τὴν ὀργήν, τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν, 3 καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρυτέρα ἔσται· ἀλλ' ὥς ἔοικεν, τὰ ῥήματά μου ἔστιν φαῦλα. 4 βέλη γὰρ κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἔστιν, ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα· ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με. 5 τί γὰρ; μὴ διὰ κενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα; 6 εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἀλός; εἰ δὲ καὶ ἔστιν γεῦμα ἐν ῥήμασιν κενοῖς; 7 οὐ δύναται γὰρ παύσασθαι μου ἡ ψυχὴ· βρόμον γὰρ ὁρῶ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος. 8 εἰ γὰρ δόψῃ, καὶ ἔλθοι μου ἡ αἵτησις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου δόψῃ ὁ κύριος. 9 ἀρξάμενος ὁ κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνέλετω. 10 εἴη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἠλλόμην ἐπ' αὐτῆς, οὐ μὴ φείσωμαι· οὐ γὰρ ἐψευσάμην ῥήματα ἁγία θεοῦ μου. 11 τίς γὰρ

μου ἢ ἰσχύς, ὅτι ὑπομένω; ἢ τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεται μου ἡ ψυχὴ; 12 μὴ ἰσχύς λίθων ἢ ἰσχύς μου; ἢ αἱ σάρκες μου εἰσιν χάλκειαι; 13 ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθουν; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν. 14 ἀπείπατό με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ κυρίου ὑπερεῖδέν με. 15 οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου· ὥσπερ χεῖμάρρους ἐκ λείπων ἢ ὥσπερ κῦμα παρῆλθόν με· 16 οἵτινές με διευλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπτώκασίν μοι ὥσπερ χιῶν ἢ κρύσταλλος πεπηγώς· 17 καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν, 18 οὕτως κἀγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων, ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην. 19 ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραποὺς Σαβῶν, οἱ διορῶντες· 20 καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χρήμασιν πεποιδότες. 21 ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως, ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε. 22 τί γάρ; μὴ τι ὑμᾶς ἥτησα ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι 23 ὥστε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαι με; 24 διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω· εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι. 25 ἀλλ' ὥς ἔοικεν, φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχύν αἰτοῦμαι· 26 οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασίν με παύσει, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι. 27 πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν. 28 νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι. 29 καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε. 30 οὐ γάρ ἐστιν ἐν γλώσσει μου ἄδικον· ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ;

Iob 7:1

πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθιμερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ; 2 ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχώς σκιᾶς ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ. 3 οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενούς, νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναι μοί εἰσιν. 4 ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω Πότε ἡμέρα; ὥς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν Πότε ἐσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωῒ. 5 φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων, τήκω δὲ βύλακας γῆς ἀπὸ ἰχώρος ξύων. 6 ὁ δὲ βίος μου ἐστιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς, ἀπόλωλεν δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι. 7 μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν. 8 13οῦ περιβλέπεται με ὀφθαλμὸς ὀργῶντός με· 13οὶ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκέτι εἰμὶ 507 9 ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρδὲν ἀπ' οὐρανοῦ. ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ἄδην, οὐκέτι μὴ ἀναβῇ 10 οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ ἔτι εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδὲ μὴ ἐπιγνῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ. 11 ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὧν, ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος. 12 πότερον θάλασσά εἰμι ἢ δράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμέ φυλακὴν; 13 εἶπα ὅτι Παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου· 14 ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίους καὶ ἐν ὁράμασίν με καταπλήσσεις. 15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχὴν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστέα μου. 16 οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω· ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου ὁ βίος. 17 τί γὰρ ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτὸν ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτὸν 18 ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωῒ καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς; 19 ἕως τίνος οὐκ ἔῃς με οὐδὲ προίῃ με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου ἐν ὀδύνῃ; 20 εἰ ἐγὼ ἡμαρτον, τί δύναμαί σοι πρᾶξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διὰ τί ἔθου με κατεντευκτὴν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον; 21 καὶ διὰ τί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρδρῶν δὲ οὐκέτι εἰμὶ.

Iob 8:1

Ἵπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα; πνεῦμα πολυρῆμον τοῦ στόματός σου. 3 μὴ ὁ κύριος ἀδικήσῃ κρίνων ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον; 4 εἰ οἱ υἱοὶ σου ἡμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν. 5 σὺ δὲ ὀρῳρίζε πρὸς κύριον παντοκράτορα δεόμενος. 6 εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινός, θεήσεως ἐπακούσεται σου, ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης· 7 ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα. 8 ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων· 9 χθιζοὶ γὰρ ἐσμεν καὶ οὐκ οἶδαμεν, σκιά γὰρ ἐστὶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος. 10 ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ ἀναγγελοῦσιν καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα; 11 μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος ἢ ὑψωθῇσεται βούτομον ἄνευ πότου; 12 ἔτι ὃν ἐπὶ ῥίζης καὶ οὐ μὴ θερισθῇ, πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται. 13 οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου· ἐλπίς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται. 14 ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος, ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἢ σκηνή. 15 ἐὰν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῇ· ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ. 16 ὑγρὸς γὰρ ἐστὶν ὑπὸ ἡλίου, καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. 17 ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται, ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται. 18 ἐὰν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν· οὐχ ἑώρακας τοιαῦτα. 19 ὅτι καταστροφή ἀσεβοῦς τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει. 20 ὁ γὰρ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃ τὸν ἄκακον, πᾶν δὲ ὄντος ἀσεβοῦς οὐ δέξεται. 21 ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως· 22 οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃν, δίκαια δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

Iob 9:1

Ἵπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι οὕτως ἐστίν· πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ κυρίῳ; 3 ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀντίπῃ πρὸς ἓνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων. 4 σοφὸς γὰρ ἐστὶν διανοία, κραταιὸς τε καὶ μέγας· τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν; 5 ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οἶδασιν, ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὀργῇ· 6 ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στῦλοι αὐτῆς σαλεύονται· 7 ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρον κατασφραγίζει· 8 ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης· 9 ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἑσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον καὶ ταμίεια νότου· 10 ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. 11 ἐὰν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἴδω· καὶ ἐὰν παρέλθῃ με, οὐδ' ὥς ἔγνω. 12 ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει; ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ Τί ἐποίησας; 13 αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὀργήν, ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν. 14 ἐὰν δέ μου ὑπακούσῃται, ἢ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου. 15 ἐάν τε γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεται μου, 13 τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι· 507 16 ἐάν τε καλέσω καὶ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέν μου. 17 μὴ γνώφῃ με ἐκτρίψῃ; πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκεν διὰ κενῆς. 18 οὐκ ἔβ̃ γὰρ με ἀναπνεῦσαι, ἐνέπλησεν δέ με πικρίας. 19 ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύι κρατεῖ· τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται; 20 ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσεβήσῃ· ἐάν τε ὦ ἄμεμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι. 21 εἴτε γὰρ ἡσέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλὴν ὅτι ἀφαιρεῖταιί μου ἡ ζωή. 22 διὸ εἶπον Μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὀργή, 23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίῳ, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται·

24 παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς. 13 πρὸς ὧπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει· 13 εἰ δὲ μὴ αὐτός, τίς ἐστίν; 507 25 ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος ὁρομέως· ἀπέδρασαν καὶ οὐκ εἶδον. 26 ἢ καὶ ἔστιν ναυσὶν ἵχνος ὁδοῦ ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν; 27 ἐὰν τε γὰρ εἴπω, ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω. 28 σείομαι πᾶσιν τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶόν με ἐάσεις. 29 ἐπεὶ δὲ εἰμι ἀσεβής, διὰ τί οὐκ ἀπέθανον; 30 ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶν καθαραῖς, 31 ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας, ἐβδελύξατο δὲ με ἡ στολή. 32 οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ' ἐμέ, ὃ ἀντικρινοῦμαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν. 33 εἶδε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων· 34 ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον, ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με στροβείτω, 35 καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω· οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι.

Iob 10:1

κάμνων τῇ ψυχῇ μου, στένων ἐπαφῆσω ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου· λαλήσω πικρία ψυχῆς μου συνεχόμενος 2 καὶ ἐρῶ πρὸς κύριον Μὴ με ἀσεβεῖν διδάσκει· καὶ διὰ τί με οὕτως ἔκρινας; 3 ἢ καλὸν σοι, ἐὰν ἀδικήσω, ὅτι ἀπείπω ἔργα χειρῶν σου, βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχεες; 4 ἢ ὥσπερ βροτὸς ὁρᾷ καθαροῦς 13 ἢ καθὼς ὁρᾷ ἄνθρωπος βλέψῃ; 507 5 ἢ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρός; 6 ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξιχνίασας. 7 οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος; 8 αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπαισας. 9 μνήσθητι ὅτι πηλὸν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις. 10 ἢ οὐχ ὥσπερ γάλα με ἠμελξας, ἐτύρωσας δὲ με ἴσα τυρῶ; 11 δέρμα καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἐνείρας. 12 ζῶν δὲ καὶ ἔλεος ἔδου παρ' ἐμοί, ἢ δὲ ἐπισκοπῇ σου ἐφύλαξέν μου τὸ πνεῦμα. 13 ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐδέν. 14 ἐὰν τε γὰρ ἀμάρτω, φυλάσσεις με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶόν με πεποίηκας. 15 ἐὰν τε γὰρ ἀσεβῆς ὦ, οἴμμοι· ἐὰν τε ὦ δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί. 16 ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφαγὴν, πάλιν δὲ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις 17 ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμέ τὴν ἔτασίν μου· ὁργῇ δὲ μεγάλη μοι ἐχρήσω, ἐπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμέ πειρατήρια. 18 ἵνα τί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμὸς δὲ με οὐκ εἶδεν, 19 καὶ ὥσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμην; διὰ τί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ ἀπηλλάγην; 20 ἢ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου; ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν 21 πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν, 22 εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὗ οὐκ ἔστιν φέγγος οὐδὲ ὁρᾶν ζῶν βροτῶν.

Iob 11:1

Ἵπολαβὼν δὲ Σωφαρ ὁ Μιναῖος λέγει 2 Ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσεται· ἢ καὶ ὁ εὐλαλὸς οἴεται εἶναι δίκαιος; εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος. 3 μὴ πολὺς ἐν ῥήμασιν γίνου, οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ ἀντικρινόμενός σοι. 4 μὴ γὰρ λέγε ὅτι Καθαρός εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ. 5 ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ κύριος λαλήσῃ πρὸς σέ; 13 καὶ ἀνοίξει χεῖλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ. 507 6 εἴτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας, ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ· καὶ τότε γνώσῃ ὅτι ἄξιός σοι ἀπέβη ἀπὸ κυρίου ὦν ἡμάρτηκας. 7 ἢ ἵχνος κυρίου εὐρήσεις ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου, ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ; 8 ὑψηλὸς ὁ οὐρανός, καὶ τί ποιήσεις; βαθυτέρα δὲ τῶν ἐν ἄδου τί οἶδας; 9 ἢ μακρότερα μέτρου γῆς ἢ

εὔρους θαλάσσης; 10 εἰ δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ Τί ἐποίησας; 11 αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται. 12 ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις, βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ὥσα ὄνῳ ἐρημίτη. 13 εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου, ὑπτιάξεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν, 14 εἰ ἄνομόν τί ἐστίν ἐν χερσίν σου, πόρρω ποίησον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν διαίτη σου μὴ αὐλισθήτω. 15 οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὥσπερ ὕδωρ καθαρὸν, ἐκδύση δὲ ῥύπον καὶ οὐ μὴ φοβηθῇς. 16 καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ ὥσπερ κύμα παρελθὸν καὶ οὐ πτοηθήσῃ. 17 ἢ δὲ εὐχὴ σου ὥσπερ ἑωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή. 18 πεποιθώς τε ἔσῃ ὅτι ἔστιν σοι ἐλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη. 19 ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθήσονται. 20 σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει· ἢ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται.

Iob 12:1

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 Εἴτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι· ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσῃ σοφία. 3 κάμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστίν. 4 δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλεύασμα. 5 εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλους οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων. 6 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὢν ἀθῶος ἔσεσθαι, ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται. 7 ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσιν, πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν. 8 ἐκδιήγησαι δὲ γῇ ἐάν σοι φράσῃ, 13 καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης. 9 13 τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις 13 ὅτι χεὶρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα; 507 10 εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου; 11 οὗς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται. 12 ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη. 13 παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλή καὶ σύνεσις. 14 ἐὰν καταβάλλῃ, τίς οἰκοδομήσει; ἐὰν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει; 15 ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν· ἐὰν δὲ ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας. 16 παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις. 17 διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησεν. 18 καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους 13 καὶ περιέδθησεν ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν. 507 19 ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψεν. 20 διαλλάσσων χεῖλη πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω. 21 13 ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας, 507 ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο. 22 ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους, ἐξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιάν θανάτου. 23 13 πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτά, 507 καταστρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά. 24 διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων γῆς, ἐπλάνησεν δὲ αὐτοὺς ὁδῶν, ἧ οὐκ ἤδεισαν· 25 ψηλαφήσασαν σκότος καὶ μὴ φῶς, πλανηθείησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

Iob 13:1

ἰδοὺ ταῦτα ἐώρακέν μου ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἀκήκοέν μου τὸ οὖς· 2 καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν. 3 οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς κύριον λαλήσω, ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται. 4 ὑμεῖς δὲ ἐστε ἰατροὶ ἄδικοι καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες. 5 εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς σοφίαν. 6 ἀκούσατε ἔλεγχον στόματός μου, κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε. 7 πότερον οὐκ ἔναντι κυρίου λαλεῖτε, ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον; 8 ἢ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ

αὐτοὶ κριταὶ γένεσθε. 9 καλὸν γε, ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς· εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ, 10 οὐδὲν ἤττον ἐλέγξει ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα θαυμάσετε, 11 πότερον οὐχὶ δεινὰ αὐτοῦ στροβίσει ὑμᾶς, φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπεσεῖται ὑμῖν; 12 ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ ἀγαυρίαμα ἴσα σποδῶ, τὸ δὲ σῶμα πῆλινον. 13 κωφεύσατε, ἵνα λαλήσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ 14 ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὁδοῦσιν, ψυχὴν δέ μου θήσω ἐν χειρί. 15 ἐὰν με χειρώσῃται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ καὶ ἤρκαται, ἥ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ· 16 καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται. 17 ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου· ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων. 18 ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι. 19 τίς γὰρ ἐστὶν ὁ κριθισόμενός μοι; 13 ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω. 507 20 θυεῖν δέ μοι χρήσῃ· 13 τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι. 507 21 τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, καὶ ὁ φόβος σου μὴ με καταπλησέτω. 22 εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι· ἢ λαλήσεις, ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν. 23 πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ αἱ ἀνομίαι μου; διδάξόν με τίνες εἰσὶν. 24 διὰ τί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ, ἡγήσῃ δέ με ὑπεναντίον σοι; 25 ἥ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαί μοι; 26 ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακά, περιέδηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας, 27 ἔδου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι, ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ῥίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου· 28 ὃ παλαιοῦται ἴσα ἀσκῶ ἢ ὥσπερ ἱμάτιον σητόβρωτον.

Iob 14:1

βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ὀργῆς 2 ἢ ὥσπερ ἄνδρος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιά καὶ οὐ μὴ στῇ. 3 οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω καὶ τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου; 4 τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ῥύπου; ἀλλ' οὐδεὶς. 5 ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρὰ σοί, εἰς χρόνον ἔδου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ. 6 ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον ὥσπερ ὁ μισθωτός. 7 ἔστιν γὰρ δένδρῳ ἐλπίς· ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθήσῃ, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλίπῃ· 8 ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἢ ῥίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρῳ τελευτήσῃ τὸ στέλεχος αὐτοῦ, 9 ἀπὸ ὁσμῆς ὕδατος ἀνθήσῃ, ποιήσῃ δὲ θερισμὸν ὥσπερ νεόφυτον. 10 ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ὥχετο, πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκέτι ἔστιν. 11 χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμὸς δὲ ἐρημωθεὶς ἐξηράνθη· 12 ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῇ, ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συρραφῇ· 13 καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν. 507 13 εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾧ με ἐφύλαξας, ἔκρυψας δέ με, ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ ὀργὴ καὶ τάξῃ μοι χρόνον, ἐν ᾧ μνηίαν μου ποιήσῃ. 14 ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, ζήσεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ· ὑπομενῶ, ἕως ἂν πάλιν γένωμαι. 15 εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιῶ. 16 ἡρίδμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου· 17 ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλλαντίῳ, ἐπεσημήνω δέ, εἴ τι ἄκων παρέβην. 18 13 καὶ πλὴν ὅρος πίπτουν διαπεσεῖται, 13 καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς· 19 13 λίθους ἐλέαναν ὕδατα, 13 καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χύματος τῆς γῆς· 13 καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας. 507 20 ὥσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ὥχετο· ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον καὶ ἐξαπέστειλας· 21 πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ οὐκ οἶδεν, ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπίσταται· 22 ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἠλγησαν, ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένθησεν.

Iob 15:1

Ἵπολαβὼν δὲ Ελifaς ὁ Θαιμανίτης λέγει 2 Πότερον σοφὸς ἀποκρίσιν δώσει συνέσεως πνεύματος καὶ ἐνέπλησεν πόνον γαστροῦ 3 ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν, οἷς οὐ δεῖ, ἐν λόγοις, οἷς οὐδὲν ὄφελος; 4 οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ κυρίου; 5 ἔνοχος εἶ ῥήμασιν στόματός σου οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν· 6 ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγώ, τὰ δὲ χεῖλη σου καταμαρτυρήσουσίν σου. 7 τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγενήθης; ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης; 8 ἢ σύνταγμα κυρίου ἀκήκοας, εἰς δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία; 9 τί γὰρ οἶδας, ὃ οὐκ οἶδαμεν; ἢ τί συνίεις, ὃ οὐχὶ καὶ ἡμεῖς; 10 13καὶ γε πρεσβύτης καὶ γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν 13βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις. 507 11 ὀλίγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστίγῳσαι, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας. 12 τί ἐτόλμησεν ἡ καρδιά σου, ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου, 13 ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι κυρίου, ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα; 14 τίς γὰρ ὦν βροτός, ὅτι ἔσται ἄμεμπτος, ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός; 15 εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει, οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἔναντίον αὐτοῦ. 16 ἔα δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος, ἀνὴρ πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῶ. 17 ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουέ μου· ἃ δὴ ἐώρακα, ἀναγγελῶ σοι, 18 ἃ σοφοὶ ἐροῦσιν καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρας αὐτῶν· 19 αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς. 20 πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι, ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη, 21 ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὥσιν αὐτοῦ· ὅταν δοκῇ ἡδὴ εἰρηνεύειν, ἥξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. 22 μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκοτόους· ἐντέταλται γὰρ ἡδὴ εἰς χεῖρας σιδήρου, 23 κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψίν· οἶδεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτώμα. ἡμέρα δὲ αὐτὸν σκοτεινὴ στροβήσῃ, 24 ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων. 25 ὅτι ἤρκεν χεῖρας ἔναντίον τοῦ κυρίου, ἔναντι δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν, 26 ἔδραμεν δὲ ἔναντίον αὐτοῦ ὕβρις 13ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ, 27 13ὅτι ἐκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ 13καὶ ἐποίησεν περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων. 507 28 αὐλισθεῖν δὲ πόλεις ἐρήμους, εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους· ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἡτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσονται. 29 οὔτε μὴ πλουτισθῇ, οὔτε μὴ μείνῃ αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα· οὐ μὴ βάλλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιάν 30 οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ τὸ σκότος· τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος, ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος. 31 μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ· 32 ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ· 33 τρυγηθεῖν δὲ ὥσπερ ὄμφαξ πρὸ ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας. 34 μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος, πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν. 35 ἐν γαστρὶ δὲ λήμψεται ὀδύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενά, ἢ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

Iob 16:1

Ἵπολαβὼν δὲ Iob λέγει 2 Ἀκήκοα τοιαῦτα πολλά· παρακλήτορες κακῶν πάντες. 3 τί γάρ; μὴ τάξις ἐστὶν ῥήμασιν πνεύματος; 13ἢ τί παρενοχλήσῃ σοι, ὅτι ἀποκρίνῃ; 507 4 καὶ γὰρ καθ' ὑμᾶς λαλήσω, εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς· εἴτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασιν, κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλὴν· 5 εἴη δὲ ἰσχύς ἐν τῷ στόματί μου, κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι. 6 εἰ γὰρ λαλήσω, οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα· εἰ δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τραδηήσομαι; 7 νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκεν, μωρόν, σεσηπότα, 8 13καὶ ἐπελάβου μου, εἰς μαρτύριον ἐγενήθη· 13καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδος μου,

13κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη.507 9 ὀργῇ χρησάμενος κατέβαλέν με, ἔβρουξεν ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας, βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί ἔπεσεν. 10 ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο, ὅξεϊ ἔπαισέν με εἰς σιαγόνα, ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί. 11 παρέδωκεν γάρ με ὁ κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέν με· 12 εἰρηνεύοντα διεσκέδασέν με, λαβὼν με τῆς κόμης διέτιλεν, κατέστησέν με ὥσπερ σκοπὸν. 13 ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου οὐ φειδόμενοι, ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου· 14 κατέβαλόν με πτώμα ἐπὶ πτώματι, ἔδραμον πρὸς με δυνάμενοι. 15 σάκκον ἔρραψα ἐπὶ βύρσης μου, τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη. 16 ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά. 17 ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσίν μου, εὐχὴ δέ μου καθαρὰ. 18 γῆ, μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἷματι τῆς σαρκός μου, μηδὲ εἴῃ τόπος τῇ κραυγῇ μου. 19 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις. 20 ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς κύριον, ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζωι μου ὁ ὀφθαλμός. 21 εἴῃ δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι κυρίου 13καὶ υἱὸς ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ.507 22 ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἦκασιν, ὁδῶ δέ, ἥ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι, πορεύσομαι.

Iob 17:1

ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω. 2 λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσας; 3 ἔκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι. 13τίς ἐστὶν οὗτος; τῇ χειρὶ μου συνδεθήτω. 4 13ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως, 13διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσῃς αὐτούς. 5 13τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας,507 ὀφθαλμοὶ δέ μου ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν. 6 ἔθου δέ με θρύλημα ἐν ἔθνεσιν, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην· 7 πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου, πεπολιόρχημαι μέγας ὑπὸ πάντων. 8 θάυμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ· δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίῃ· 9 σχοίῃ δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν, καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος. 10 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε, 13καὶ δεῦτε δὴ·507 οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές. 11 αἱ ἡμέραι μου παρῆλθον ἐν βρόμῳ, ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου. 12 13νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθνηκαν, 13φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους.507 13 εἰ γὰρ ὑπομείνω, ἄθης μου ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνόφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή. 14 θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν. 15 ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς; ἥ τὰ ἀγαθὰ μου ὄψομαι; 16 ἥ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄθην καταβήσονται, 13ἡ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;507

Iob 18:1

Ὑπολαβὼν δὲ Βαλθαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 Μέχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν. 3 διὰ τί ὥσπερ τετράποδα σεισιωπήκαμεν ἐναντίον σου; 4 κέχρηταί σοι ὀργή. τί γάρ; εἰ σὺ ἀποθάνῃς, ἀοίκητος ἡ ὑπ' οὐρανόν; ἡ καταστραφθήσεται ὅρη ἐκ θεμελίων; 5 καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται, καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ· 6 τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ, ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται. 7 θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. 8 ἐμβέβληται δὲ ὁ πούς αὐτοῦ ἐν παγίδι· ἐν δικτύῳ ἐλιχθεῖ. 9 ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες· 13κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας. 10 13κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ 13καὶ ἡ σύλλημψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβων.507 11 κύκλῳ ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύνας, πολλοὶ δὲ περὶ πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ. 12 πτώμα δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἐξαίσιον. 13 βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν, κατέδεται δὲ

τὰ ώραῖα αὐτοῦ θάνατος. 14 ἐκραγεῖν δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις, σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῇ. 15 13κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, 13κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ. 16 13ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, 13καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπесеῖται θερισμός αὐτοῦ. 507 17 τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, 13καὶ ὑπάρχει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω. 507 18 ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος. 19 οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεψωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἔτεροι. 20 ἐπ' αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι, πρῶτους δὲ ἔσχεν θάυμα. 21 οὗτοί εἰσιν οἶκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδόντων τὸν κύριον.

Iob 19:1

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 Ἔως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχὴν μου καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις; 3 γνῶτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ με οὕτως· καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπείκεισθέ μοι. 4 ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην, παρ' ἐμοὶ δὲ αὐλίζεται πλάνος 4 α λαλῆσαι ῥῆμα, ὃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ. 5 ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε, ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνειδίει. 6 γνῶτε οὖν ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ὁ ταράξας, ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ ὕψωσεν. 7 ἰδοὺ γελῶ ὀνειδίει καὶ οὐ λαλήσω· κεκράξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρήμα. 8 κύκλω περιφοδοῦμαι καὶ οὐ μὴ διαβῶ, ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο. 9 τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν, ἀφεῖλεν δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου. 10 διέσπασέν με κύκλω, καὶ ὥχόμην· ἐξέκοψεν δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου. 11 δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο, ἠγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν. 12 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ταῖς ὁδοῖς μου, ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι. 13 ἀπ' ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ· φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν. 14 οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου. 15 γείτονες οἰκίας θεράπαιναί τέ μου, ἀλλογενὴς ἤμην ἐναντίον αὐτῶν. 16 θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσεν· στόμα δέ μου ἐδέετο. 17 καὶ ἰκέτευον τὴν γυναῖκά μου, προσεκαλούμην δὲ κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου· 18 οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο· ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν. 19 ἐβδελύξαντο δέ με οἱ εἰδότες με· οὓς δὴ ἠγαπήκειν, ἐπανεστήσαν μοι. 20 ἐν δερματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὀστέα μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται. 21 ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι· χεὶρ γὰρ κυρίου ἢ ἀψαμένη μου ἐστίν. 22 διὰ τί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ κύριος, ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε; 23 τίς γὰρ ἂν δῶν γραφῆναι τὰ ῥήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα 24 13ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ 507 ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι; 25 οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς. 26 ἀναστήσαι τὸ δέσμα μου τὸ ἀνατλῶν ταῦτα· παρὰ γὰρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη, 27 ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακεν καὶ οὐκ ἄλλος· πάντα δέ μοι συνετελέσται ἐν κόλπῳ. 28 εἰ δὲ καὶ ἔρεῖτε Τί ἐροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ; 13καὶ ῥίξαν λόγου εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ· 507 29 εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος· θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπελεύσεται, καὶ τότε γινώσκονται ποῦ ἐστὶν αὐτῶν ἡ ὕλη.

Iob 20:1

Ἵπολαβὼν δὲ Σωφαρ ὁ Μιναῖος λέγει 2 Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντρεῖν σε ταῦτα, καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ. 3 Ἰ3παιδεῖαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, Ἰ3καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεται μοι. 4 Ἰ3μὴ ταῦτα ἔγνωσ ἀπὸ τοῦ ἔτι507 ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς; 5 εὐφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαίσιον, χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια, 6 ἐὰν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἢ δὲ θυσιά αὐτοῦ νεφῶν ἄψηται. 7 ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεστηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολεῖται· οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐροῦσιν Ποῦ ἐστίν; 8 ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὐρεθῇ, ἔπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν. 9 Ἰ3ὀφθαλμὸς παρέβλεψεν καὶ οὐ προσθήσει, Ἰ3καὶ οὐκέτι προσονόησει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ.507 10 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσαισαν ἥττονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας. 11 Ἰ3ὄστ᾽ αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ, Ἰ3καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται. 12 Ἰ3ἐὰν γλυκανθῇ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, Ἰ3κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ. 13 Ἰ3οὺ φείσεται αὐτῆς καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν Ἰ3καὶ συνέξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάουγγος αὐτοῦ.507 14 καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ βοηθῆσαι ἑαυτῷ. 15 χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ.507 15 πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεσθήσεται, ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἐξελεύσει αὐτὸν ἄγγελος. 16 θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν, ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως. 17 μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων μηδὲ νομὰς μέλιτος καὶ βουτύρου. 18 εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν πλοῦτον, ἐξ οὗ οὐ γεύσεται, ὥσπερ στρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος. 19 πολλῶν γὰρ ἀδυνάτων οἴκους ἔθλασεν, δίαιταν δὲ ἤρπασεν καὶ οὐκ ἔστησεν. 20 οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, Ἰ3ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. 21 Ἰ3οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ.507 διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθά. 22 ὅταν δὲ δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι, θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται. 23 Ἰ3εἴ πως πληρώσαι γαστέρα αὐτοῦ,507 ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας. 24 καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδήρου, τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον. 25 διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος, ἀστραπαὶ δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ περιπατήσασιν. Ἰ3ἐπ' αὐτῷ φόβοι.507 26 πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομείναι· κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἄκαυστον, κακῶσαι δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον. 27 ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας, γῆ δὲ ἐπανασταίῃ αὐτῷ. 28 ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος, ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ. 29 αὕτη ἢ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

Iob 21:1

Ἵπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 Ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ᾗ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἢ παράκλησις. 3 ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω, εἴτ' οὐ καταγελάσετέ μου. 4 τί γάρ; μὴ ἀνθρώπου μου ἢ ἐλεγκτῆς; ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι; 5 εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι. 6 ἐὰν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα, ἔχουσιν δὲ μου τὰς σάρκας ὀδύνη. 7 διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσιν, πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ; 8 ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς. 9 οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσιν, φόβος δὲ οὐδαμοῦ, μάστιξ δὲ παρὰ κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς. 10 ἢ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησεν, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλεν. 11 μένουσιν δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια, τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζουσιν 12 ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ. 13 συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ἤδου ἐκοιμήθησαν. 14

λέγει δὲ κυρίῳ Ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι. 15 ἰ3τί ἱκανός, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; 13καὶ τίς ὠφέλεια, ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ; 507 16 ἐν χειρσὶν γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ, ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ. 17 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφὴ, ὠδῖνες δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ ὀργῆς. 18 ἔσονται δὲ ὥσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμου ἢ ὥσπερ κονιορτός, ὃν ὑφείλατο λαῖλαψ. 19 ἐκλίποι υἱούς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 13ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γινώσεται. 507 20 ἴδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγὴν, ἀπὸ δὲ κυρίου μὴ διασωθεῖν. 21 ἰ3ὅτι τί θῆλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν; 13καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν. 507 22 πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ. 23 ἰ3οῦτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ, ἰ3ῶλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐδηνῶν. 507 24 τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται. 25 ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς οὐ φαγὼν οὐδὲν ἀγαθόν. 26 ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν. 27 ὥστε οἶδα ὑμεῖς ὅτι τόλμη ἐπίκεισθέ μοι. 28 ἰ3ὅτι ἐρεῖτε Ποῦ ἐστιν οἶκος ἄρχοντος; 13καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν; 29 ἰ3ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν, 13καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε. 30 ἰ3ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός, 13εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται. 31 ἰ3τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; 13καὶ αὐτὸς ἐποίησεν, τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ; 32 13καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη 13καὶ ἐπὶ σορῷ ἡγρύπνησεν. 33 ἰ3ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου, 13καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, 13καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι. 507 34 πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἂν ὑμῶν οὐδέν.

Iob 22:1

Ἵπολαβὼν δὲ Ελῖφας ὁ Θαιμανίτης λέγει 2 Πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; 3 τί γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος; 13ἡ ὠφέλεια ὅτι ἀπλώσης τὴν ὁδόν σου; 507 4 ἡ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε καὶ συνεισελεύσεται σοι εἰς κρίσιν; 5 πότερον οὐχ ἡ κακία σου ἐστὶν πολλή, ἀναρίθμητοι δὲ σοῦ εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι; 6 ἡνεχύραες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διὰ κενῆς, ἀμφιάσιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου. 7 οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινῶντων ἐστέρησας ψωμόν. 8 ἐθαύμασας δὲ τινων πρόσωπον, ᾧκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς. 9 κήρας δὲ ἐξαπέστειλας κενάς, ὀρφανούς δὲ ἐκάκωσας. 10 τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐσπούδασέν σε πόλεμος ἐξαίσιος. 11 τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψεν. 12 μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ, τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπεινώσεν; 13 13καὶ εἶπας Τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός; 13ἡ κατὰ τοῦ γνώφου κρινεῖ; 14 ἰ3νέφη ἀποκρυφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὁραθήσεται 13καὶ γῆρον οὐρανοῦ διαπορεύσεται. 15 ἰ3μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, 13ἣν ἐπάτησαν ἄνδρες ἄδικοι, 16 ἰ3οὶ συνελήμφθησαν ἄωροι; 13ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν. 507 17 οἱ λέγοντες Κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ἡ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ; 18 ὃς δὲ ἐνέπλησεν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλή δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ. 19 ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρησεν. 20 ἰ3εῖ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, 13καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ. 507 21 γενοῦ δὴ σκληρός, ἐὰν ὑπομείνης. εἴτ' ὁ καρπός σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς. 22 ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου. 23 ἐὰν δὲ ἐπιστραφῇς καὶ ταπεινώσης

σεαυτὸν ἔναντι κυρίου, πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου τὸ ἄδικον. 24 Ἰζήση ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ Ἰζκαὶ ὡς πέτρᾳ χειμάρρους Ωφιρ.507 25 ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον. 26 εἶτα παρησιασθήσῃ ἔναντι κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς· 27 εὐξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεταιί σου, δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς· 28 ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος. 29 Ἰζότι ἐταπείνωσεν αὐτόν, καὶ ἐρεῖς Ὑπερηφανεύσατο, Ἰζκαὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει· 30 Ἰζύσεται ἀδῶν, Ἰζκαὶ διασώζητι ἐν καθαραῖς χερσίν σου.507

Iob 23:1

Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγχίς ἐστιν, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ. 3 τίς δ' ἄρα γνοίη ὅτι εὔρομι αὐτὸν καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος; 4 εἵπομι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσασθαι ἐλέγχων· 5 γνῶν δὲ ῥήματα, ἃ μοι ἐρεῖ, αἰσδοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ. 6 καὶ εἰ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεταιί μοι, εἶτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται· 7 ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου. 8 εἰς γὰρ πρῶτα πορεύσομαι καὶ οὐκέτι εἰμί· τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις τί οἶδα; 9 Ἰζάριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον· Ἰζπεριβαλεῖ δεξιὰ, καὶ οὐκ ὄψομαι.507 10 οἶδεν γὰρ ἤδη ὁδόν μου, διέκρινεν δέ με ὥσπερ τὸ χρυσίον. 11 ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ· ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω. 12 ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ. 13 εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως, τίς ἐστιν ὁ ἀντειπὼν αὐτῷ; ὃ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησεν, καὶ ἐποίησεν. 15 διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα· νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ. 15 α Ἰζἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· Ἰζκατανοήσω καὶ πτοηθῆσομαι ἐξ αὐτοῦ.507 16 κύριος δὲ ἐμαλάκυνεν τὴν καρδίαν μου, ὃ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέν με. 17 οὐ γὰρ ἤρδην ὅτι ἐπελεύσεταιί μοι σκότος, πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψεν γνώφος.

Iob 24:1

διὰ τί δὲ κύριον ἔλαθον ὥραι, 2 ἀσεβεῖς δὲ ὄριον ὑπερέβησαν ποίμνιον σὺν ποιμένι ἀρπάσαντες; 3 ὑποζύγιον ὄρφανῶν ἀπήγαγον καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν. 4 ἐξέκλιναν ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ δικαίας, Ἰζόμοθυμαδὸν ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς.507 5 ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἐαυτῶν πρᾶξιν· Ἰζῆδύνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους.507 6 ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν· ἀδύνατοι δὲ ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ ἠργάσαντο. 7 γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων, ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο. 8 Ἰζἀπὸ ψεκᾶδων ὀρέων ὑγραίνονται,507 παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σκέπην πέτρᾳ περιεβάλλοντο. 9 ἤρπασαν ὄρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν. 10 γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινόντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο. 11 ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ἤδεισαν. 12 οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ἰδίων ἐξεβάλλοντο, ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξεν μέγα, αὐτὸς δὲ διὰ τί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται; 13 ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ἤδεισαν οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῆς ἐπορεύθησαν. 14 γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, Ἰζκαὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτῃς. 15 Ἰζκαὶ ὀφθαλμοὶ μοιχοῦ ἐφύλαξεν σκότος Ἰζλέγων Οὐ προσονόησει με ὀφθαλμός, Ἰζκαὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο. 16

13 διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας· 13 ἡμέρας ἐσφράγισαν αὐτούς, 13 οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς· 17 13 ὅτι ὁμοθυμαδὸν τὸ πρῶτ' αὐτοῖς σκιὰ θανάτου, 13 ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς σκιᾶς θανάτου. 18 13 ἐλαφρός ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος· 507 καταραθεῖη ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς. 19 ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρά· ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν ἤρπασαν. 20 εἶτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία, ὥσπερ δὲ ὁμίχλη δρόσου ἀφανῆς ἐγένετο· ἀποδοθεῖη δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξεν, συντριβεῖη δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ. 21 στεῖραν γὰρ οὐκ εὖ ἐποίησεν καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησεν, 22 θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους. ἀναστὰς τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς αὐτοῦ ζωῆς· 23 μαλακισθεῖς μὴ ἐλπίζετω ὑγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσῳ. 24 πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσεν τὸ ὕψωμα αὐτοῦ· ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι ἢ ὥσπερ στάχys ἀπὸ καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών. 25 εἰ δὲ μή, τίς ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῇ με λέγειν 13 καὶ θῆσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά μου; 507

Iob 25:1

Ἵπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 Τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτοῦ, ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ; 3 μὴ γάρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἔστιν παρέλκυσις πειραταῖς; ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνδρα παρ' αὐτοῦ; 4 πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ἐναντι κυρίου; ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι αὐτὸν γεννητὸς γυναικός; 5 εἰ σελήνη συντάσσει, καὶ οὐκ ἐπιφάυσκει· ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ. 6 ἔα δέ, ἄνθρωπος σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

Iob 26:1

Ἵπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει 2 Τίني πρόσκεισαι ἢ τίني μέλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἰσχὺς καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστιν; 3 τίني συμβεβούλευσαι; οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία; ἢ τίني ἐπακολουθήσεις; οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις; 4 τίني ἀνήγγειλας ῥήματα; πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἢ ἐξελθοῦσα ἐκ σου; 5 13 μὴ γίγαντες μαιωθήσονται 13 ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ; 6 13 γυμνὸς ὁ ἄδης ἐπώπιον αὐτοῦ, 13 καὶ οὐκ ἔστιν περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ. 7 13 ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδέν, 13 κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός· 8 13 δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, 13 καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ· 9 13 ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου, 13 ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ. 10 13 πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος 13 μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους. 11 13 στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν 13 καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ. 507 12 ἰσχύι κατέπαυσεν τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμη δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος· 13 κλείδρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν, προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα ἀποστάτην. 14 13 ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ, 13 καὶ ἐπὶ ἱμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ· 507 σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὅποτε ποιήσει;

Iob 27:1

Ἔτι δὲ προσθεῖς Ιωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ 2 Ζῆ κύριος, ὃς οὕτω με κέκρικεν, καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχὴν, 3 ἢ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περίον μοι ἐν ῥισίν, 4 μὴ λαλήσῃ τὰ χεῖλη μου ἄνομα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσῃ ἄδικα. 5 μὴ μοι εἶη δίκαιους ὑμᾶς ἀποφῆναι, ἕως ἂν ἀποθάνω· οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν. 6 δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι· οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας. 7 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἶησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ

καταστροφή τῶν ἀσεβῶν, καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστανόμενοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρα νόμων. 8 καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπίς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει; πεποιθὼς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται; 9 ἥ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται κύριος; ἥ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης 10 μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ; ἥ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ; 11 ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ κυρίου· ἃ ἐστιν παρὰ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι. 12 ἰδοὺ δὴ πάντες οἴδατε ὅτι κενὰ κενοὶς ἐπιβάλλετε. 13 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου, κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς. 14 ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσιν, προσαιτηήσουσιν· 15 οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσιν, χήρας δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει. 16 ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον, ἴσα δὲ πηλῷ ἐτοιμάσῃ χρυσίον, 17 ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καδέξουσιν. 18 ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες καὶ ὥσπερ ἀράχνη. 19 πλούσιος κοιμηθεὶς καὶ οὐ προσθήσει, 13 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξεν καὶ οὐκ ἔστιν.⁵⁰⁷ 20 συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύναι, νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος· 21 13 ἀναλήμψεται αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται 13 καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. 22 13 καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται· 13 ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται· 23 13 κροτήσῃ ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτοῦ 13 καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.⁵⁰⁷

Iob 28:1

ἔστιν γὰρ ἀργυρίῳ τόπος, ὅθεν γίνεται, τόπος δὲ χρυσίῳ, ὅθεν διηδεῖται. 2 σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται. 3 τάξιν ἔδετο σκότει, 13 καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται· 13 λίθος σκοτία καὶ σκιά θανάτου, 4 13 διακοπὴ χειμάρρου ἀπὸ κονίας.⁵⁰⁷ οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν ἐκ βροτῶν. 5 13 γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, 13 ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὥσει πῦρ. 6 13 τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς, 13 καὶ χῶμα, χρυσίον αὐτῷ. 7 13 τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν, 13 καὶ οὐ παρέβλεπεν αὐτὴν ὀφθαλμοὺς γυπὸς· 8 13 οὐκ ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων, 13 οὐκ παρήλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων. 9 13 ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινεν χεῖρα αὐτοῦ,⁵⁰⁷ κατέστρεψεν δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη· 10 δῖνας δὲ ποταμῶν ἔρρηξεν, πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδεν μου ὁ ὀφθαλμός· 11 βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν, ἔδειξεν δὲ ἑαυτοῦ δύναμιν εἰς φῶς. 12 ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς ἐπιστήμης; 13 οὐκ οἶδεν βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴ εὐρέθῃ ἐν ἀνθρώποις. 14 13 ἄβυσσος εἶπεν Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί· 13 καὶ θάλασσα εἶπεν Οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ. 15 13 οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἄντ αὐτῆς, 13 καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς· 16 13 καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ ὦφιρ, 13 ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ· 17 13 οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὕαλος 13 καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκευὴ χρυσᾶ· 18 13 μετέωρα καὶ γαβίς οὐ μνησθήσεται, 13 καὶ ἔλκυσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα· 19 13 οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ τοπάξιον Αἰθιοπίας, 13 χρυσίῳ καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται.⁵⁰⁷ 20 ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς συνέσεως; 21 λέληθεν πάντα ἄνθρωπον 13 καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη· 22 13 ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν⁵⁰⁷ Ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος. 23 ὁ θεὸς εὖ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδόν, αὐτὸς δὲ οἶδεν τὸν τόπον αὐτῆς· 24 αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα, ἃ ἐποίησεν, 25 ἀνέμων σταθμὸν ὕδατός τε μέτρα· 26 ὅτε ἐποίησεν οὕτως, ὑετὸν ἡρίθμησεν 13 καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι φωνάς·

27 ἰ3τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο αὐτήν,507 ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν. 28 εἶπεν δὲ ἀνθρώπων Ἰδοὺ ἡ θεοσέβειά ἐστιν σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἐστιν ἐπιστήμη.

Iob 29:1

Ἔτι δὲ προσθεῖς Ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ 2 Τίς ἂν με θείῃ κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν, ὣν με ὁ θεὸς ἐφύλαξεν; 3 ὡς ὅτε ἡὔγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου, ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκοτίῃ· 4 ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς, ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου· 5 ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλῳ δὲ μου οἱ παῖδες· 6 ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι· 7 ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος. 8 ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβῦται δὲ πάντες ἔστησαν· 9 ἄνθρωποι δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι. 10 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με, ἰ3καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη· 11 ἰ3ότι οὗς ἤκουσεν καὶ ἐμακάρισέν με,507 ὀφθαλμὸς δὲ ἰδὼν με ἐξέκλινεν. 12 διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ ὀρφανῷ, ᾧ οὐκ ἦν βοηθός, ἐβοήθησα· 13 ἰ3εὺλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι,507 στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησεν. 14 δικαιοσύνην δὲ ἐνεδεδύκειν, ἡμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοῖδι. 15 ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῶν, πούς δὲ χωλῶν. 16 ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων, δίκην δέ, ἣν οὐκ ἤδειν, ἐξιχνίασα· 17 συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων, ἐκ δὲ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἐξέσπασα. 18 εἶπα δὲ Ἡ ἡλικία μου γηράσει, ὥσπερ στέλεχος φοίνικος πολὺν χρόνον βιώσω· 19 ἰ3ῆ ῥίζα μου διήνοικται ἐπὶ ὕδατος, ἰ3καὶ δρόσος αὐλισθήσεται ἐν τῷ θερισμῷ μου· 20 ἰ3ῆ δόξα μου καινὴ μετ' ἐμοῦ, ἰ3καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύσεται.507 21 ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον, ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ· 22 ἐπὶ δὲ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο, περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο, ὅποταν αὐτοῖς ἐλάλουν· 23 ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑετόν, οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν. 24 ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτούς, οὐ μὴ πιστεύσωσιν, ἰ3καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν· 25 ἰ3ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐκάθισα ἄρχων ἰ3καὶ κατεσκήνουν ὥσεί βασιλεὺς ἐν μονοζύνοις ὃν τρόπον παθεῖνους παρακαλῶν.507

Iob 30:1

νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου, ἐλάχιστοι νῦν νουθετοῦσίν με ἐν μέρει, ἰ3ῶν ἐξουθένουν πατέρα αὐτῶν,507 οὓς οὐχ ἡγήσάμην εἶναι ἀξίους κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων. 2 ἰ3καὶ γε ἰσχυρὸς χειρῶν αὐτῶν ἵνα τί μοι; ἰ3ἐπ' αὐτούς ἀπώλετο συντέλεια 3 ἰ3ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος· ἰ3οὶ φεύγοντες ἄνδρυν ἐχθρὸς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν, 4 ἰ3οὶ περικλῶντες ἄλιμα ἐπὶ ἡχοῦντι,507 οἵτινες ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα, ἄτιμοι δὲ καὶ πεφωλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ, οἱ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου. 5 ἐπανεστήσαν μοι κλέπται, 6 ὥν οἱ οἴκοι αὐτῶν ἦσαν τρωγλαὶ πετρῶν· 7 ἰ3ὰνὰ μέσον εὐήχων βοήσονται·507 οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διητῶντο, 8 ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς. 9 νυνὶ δὲ κιθάρᾳ ἐγὼ εἶμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλημα ἔχουσιν· 10 ἐβδελύξαντο δὲ με ἀποστάντες μακράν, ἀπὸ δὲ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον. 11 ἀνοίξας γὰρ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐκάκωσέν με, ἰ3καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξάπέστειλαν. 12 ἰ3ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἐπανεστήσαν, ἰ3πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν καὶ ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους ἀπ' ὠλείας αὐτῶν. 13 ἰ3ἐξετρίβησαν τρίβοι μου,507 ἐξέδυσεν γὰρ μου τὴν στολὴν· 14 βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέν με, κέχρηταί μοι ὡς βούλεται,

ἐν ὀδύναις πέφυρμαι. 15 ἐπιστρέφονται δέ μου αἱ ὀδύναι, ὥχρητό μου ἡ ἐλπίς ὥσπερ πνεῦμα καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου. 16 13καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ μου, 507 ἔχουσιν δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν. 17 νυκτὶ δέ μου τὰ ὀστέα συγκέκασται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλνται. 18 ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς στολῆς, 13ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχεν με. 507 19 ἡγήσασθαι δέ με ἴσα πηλῶ, ἐν γῇ καὶ σποδῶ μου ἡ μερίς. 20 κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακούεις μου, 13ἔστησαν καὶ κατενόησάν με. 507 21 ἐπέβης δέ μοι ἀνελεημόνως, χειρὶ κραταίῃ με ἐμαστίγωσας. 22 ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναις 13καὶ ἀπέριψάς με ἀπὸ σωτηρίας. 507 23 οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει· οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ. 24 εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ δεηθεὶς γε ἐτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο. 25 ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα, ἐστέναξα δὲ ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις. 26 ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν. 27 13ῆ κοιλία μου ἐξέξεσεν καὶ οὐ σιωπῆσεται, 13προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας. 507 28 στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ, ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς. 29 ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. 30 τὸ δὲ δέσμα μου ἐσκότῳται μεγάλως, τὰ δὲ ὀστέα μου ἀπὸ καύματος. 31 ἀπέβη δὲ εἰς πάθος μου ἡ κιθάρα, ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί.

Iob 31:1

13διαθήκην ἐδέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου 13καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον. 2 13καὶ τί ἐμέρισεν ὁ θεὸς ἀπάνωθεν 13καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων; 3 13οὐχὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ 13καὶ ἀπαλλοτριώσεις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν; 4 13οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδὸν μου 13καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμῆσεται; 507 5 εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον, 6 ἵσταίη με ἄρα ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδεν δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν μου. 7 εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδιά μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσίν μου ἠψάμην δώρων, 8 σπεύραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς. 9 εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδιά μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἐτέρου, εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς, 10 ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἐτέρῳ, τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθεῖν. 11 θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναῖκα. 12 πῦρ γὰρ ἐστὶν καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὗ δ' ἂν ἐπέλθῃ, ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν. 13 εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπεΐνης κρινομένων αὐτῶν πρὸς με, 14 τί γὰρ ποιήσω, εἰ μὴ ἔτασιν μου ποιήσεται ὁ κύριος; εἰ δὲ καὶ ἐπισκοπῇ, τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι; 15 πότερον οὐχὶ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρί, καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασιν; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ. 16 ἀδύνατοι δὲ χρεῖαν, ἦν ποτ' εἶχον, οὐκ ἀπέτυχον, χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα. 17 εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμὸν μου ἔφαγον μόνος καὶ οὐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα. 18 13ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ 13καὶ ἐκ γαστροῦ μητρός μου ὠδήγησα. 507 19 εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἠμφίασα, 20 ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με, ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἁμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν, 21 εἰ ἐπήρα ὀρφανῷ χεῖρα πεποιθὼς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν, 22 ἀποσταίη ἄρα ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς κλειδός, ὁ δὲ βραχίον μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνός μου συντριβεῖν. 23 φόβος γὰρ κυρίου συνέσχεν με, 13καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω. 24 13εἰ ἔταξα χρυσίον ἰσχύν μου, 507 εἰ δὲ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ ἐπεποίθησα, 25 εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου μοι γενομένου, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐδέμην χεῖρά μου, 26 ἢ οὐχ ὁρῶ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφάυσκοντα ἐκλείποντα, σελήνην δὲ

φθίνουσας; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστίν. 27 ἰ3καὶ εἰ ἡπατήθη λάθρα ἡ καρδιά μου, 507 εἰ δὲ καὶ χεῖρά μου ἐπιθῆς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα, 28 καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογισθεῖη, ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ ὑψίστου. 29 εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν μου καὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου Εὖγε, 30 ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου, θρυληθεῖν δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος. 31 εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί μου Τίς ἂν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου χρηστοῦ ὄντος. 32 ἔξω δὲ οὐκ ἠύλιζετο ξένος, ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέφκτο. 33 εἰ δὲ καὶ ἁμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυσα τὴν ἁμαρτίαν μου, 34 οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους τοῦ μὴ ἐξαγορεῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἐξελεθεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ, 35 ἰ3τίς δώῃ ἀκούοντά μου; 507 χεῖρα δὲ κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν, συγγραφὴν δέ, ἣν εἶχον κατὰ τινος, 36 ἐπ' ὅμοις ἂν περιθέμενος στέφανον ἀνεγίνωσκον, 37 καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα οὐθέν λαβὼν παρὰ χρεοφειλέτου, 38 εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αὖλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν, 39 εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς, εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα, 40 ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος. Καὶ ἐπαύσατο Ἰωβ ῥήμασιν.

Ιοβ 32:1

Ἠσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἰωβ. ἦν γὰρ Ἰωβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν. 2 ὠργίσθη δὲ Ἐλιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ραμ τῆς Αυσίτιδος χώρας, ὠργίσθη δὲ τῷ Ἰωβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυρίου. 3 καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰωβ καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβεῖ. 4 Ἐλιους δὲ ὑπέμεινεν δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰωβ, ἰ3ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις. 5 ἰ3καὶ εἶδεν Ἐλιους ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἰ3ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, ἰ3καὶ ἐδυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ. 507 6 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης εἶπεν Νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσβύτεροι· διὸ ἡσύχασα φοβηθεῖς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἑμαυτοῦ ἐπιστήμην. 7 εἶπα δὲ ὅτι Ὁ χρόνος ἐστίν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἶδαςιν σοφίαν. 8 ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς, πνοὴ δὲ παντοκράτορός ἐστιν ἡ διδάσκουσα. 9 οὐκ οἱ πολυχρόνιοί εἰσιν σοφοί, οὐδ' οἱ γέροντες οἶδαςιν κρίμα. 10 διὸ εἶπα Ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα. 11 ἐνωτίζεσθε μου τὰ ῥήματα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων, ἰ3ἄχρι οὗ ἐτάσσητε λόγους. 12 ἰ3καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω, ἰ3καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰωβ ἐλέγχων, ἰ3ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν, 507 ἰ3 ἵνα μὴ εἴπητε Εὖρομεν σοφίαν κυρίῳ προσδέμενοι. 14 ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα. — 15 ἰ3ἐπτοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἰ3ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους. 16 ἰ3ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησαν. ἰ3ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν. 507 17 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει 18 Πάλιν λαλήσω· πλήρης γάρ εἰμι ῥημάτων, ὀλέκει γὰρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦς. 19 ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους ζέων δεδεμένος ἡ ὥσπερ φουσητὴρ χαλκέως ἐρρηγώς. 20 λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χεῖλη. 21 ἀνθρώπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυρῶ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ. 22 οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θανατάσαι πρόσωπον· εἰ δὲ μή, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

Iob 33:1

οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον, Ιωβ, τὰ ῥήματά μου καὶ λαλίαν ἐνωτίζου μου· 2 ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου. 3 καθαρὰ μου ἡ καρδία ῥήμασιν, σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει. 4 πνεῦμα θεῖον τὸ ποιήσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με. 5 ἐὰν δύνῃ, δός μοι ἀποκρισιν πρὸς ταῦτα· ὑπόμεινον, στήθῃ κατ' ἐμὲ καὶ ἐγὼ κατὰ σέ. 6 ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγώ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα. 7 οὐχ ὁ φόβος μού σε στροβήσῃ, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί. 8 ἰσπλὴν εἶπας ἐν ὧσίν μου, 507 φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα· 9 διότι λέγεις Καθαρός εἰμι οὐχ ἁμαρτῶν, ἄμεμπτος δὲ εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα· 10 μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὗρεν, ἡγῆται δὲ με ὥσπερ ὑπεναντίον· 11 ἔδετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου, ἐφύλαξεν δὲ μου πάσας τὰς ὁδοὺς. 12 πῶς γὰρ λέγεις Δίκαιός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μου; αἰώνιος γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπάνω βροτῶν. 13 λέγεις δὲ Διὰ τί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοεν πᾶν ῥῆμα; 14 ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλήσαι ὁ κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἐνύπνιον, 15 ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης· 16 τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων, ἐν εἰδεσιν φόβου τοιοῦτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν 17 ἀποστρέψαι ἄνθρωπον ἐξ ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο. 18 ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ. 19 πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης 13 καὶ πληθὺς ὁστῶν αὐτοῦ ἐνάρκησεν, 507 20 πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνῃται προσδέξασθαι 13 καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρωσὶν ἐπιθυμῆσει, 507 21 ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστέα αὐτοῦ κενά· 22 ἡγγισεν δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ᾄδῃ. 23 ἐὰν ὥσιν χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι, εἷς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν· ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφεῖν ἐπὶ κύριον, ἀναγγεῖλη δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν, τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ, 24 ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτόν εἰς θάνατον, ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφήν ἐπὶ τοίχῳ, τὰ δὲ ὀστέα αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ· 25 ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου, ἀποκαταστήσει δὲ αὐτόν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις. 26 εὐξάμενος δὲ πρὸς κύριον, καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται, εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ· ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην. 27 εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ λέγων Οἶα συνετέλουν, καὶ οὐκ ἄξια ἦτασέν με ὧν ἤμαρτον. 28 ἰσῶσον ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, 13 καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται. 29 ἰσίδου πάντα ταῦτα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς ἰσόδους τρεῖς μετὰ ἀνδρός. 507 30 ἀλλ' ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν. 31 ἐνωτίζου, Ιωβ, καὶ ἄκουέ μου· 13 κώφευσον, καὶ ἐγὼ εἰμι λαλήσω. 32 ἰεὶ εἰσὶν λόγοι, ἀποκρίθητί μοι· 13 λάλησον, θέλω γὰρ δικαιωθῆναί σε. 33 ἰεὶ μή, σὺ ἄκουσόν μου· 13 κώφευσον, καὶ διδάξω σε σοφίαν. 507

Iob 34:1

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλίου λέγει 2 Ἀκούσατέ μου, σοφοί· ἐπιστάμενοι, ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν· 3 ἰσὶτί οὐς λόγους δοκιμάζει, 13 καὶ λάρυγξ γεύεται βρωσὶν. 4 ἰσκρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς, ἰσγνῶμεν ἀνὰ μέσον ἑαυτῶν ὅ τι καλόν. 507 5 ὅτι εἶρηκεν Ιωβ Δίκαιός εἰμι, ὁ κύριος ἀπήλλαξέν μου τὸ κρίμα, 6 ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου, ἰσβίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας. 7 ἰστίς ἀνὴρ ὥσπερ Ιωβ ἰσπίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ 507 8 οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας ἢ ὁδοῦ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ

ἄνομα τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν; 9 μὴ γὰρ εἶπης ὅτι Οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός· καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ κυρίου. 10 διό, συνετοὶ καρδίας, ἀκούσατέ μου Μὴ μοι εἶη ἔναντι κυρίου ἀσεβῆσαι καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον· 11 ἀλλὰ ἀποδοῖ ἀνθρώπῳ κατὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, 12 καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν. 507 12 οἷον δὲ τὸν κύριον ἄτοπα ποιήσῃ; ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν; 13 ὃς ἐποίησεν τὴν γῆν· τίς δὲ ἐστὶν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα; 14 εἰ γὰρ βούλοιο συνέχειν καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν, 15 τελευτήσῃ πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν, πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη. 16 εἰ δὲ μὴ νουθετῇ, ἄκουε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων. 17 ἰδὲ σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς ὄντα αἰώνιον δίκαιον. 18 ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ Παρανομεῖς, 13 ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν. 507 19 ὃς οὐκ ἐψηχύνθη πρόσωπον ἐντίμου οὐδὲ οἶδεν τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν. 20 κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται τὸ κεκραγῆναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως ἐκκλινομένων ἀδυνάτων. 21 αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ἐστὶν ἔργων ἀνθρώπων, λέληθεν δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν, 22 οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιῶντας τὰ ἄνομα· 23 13 ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρα θήσῃ ἔτι. 507 ὁ γὰρ κύριος πάντας ἐφορᾷ 24 ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· 25 ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα 13 καὶ στρέψει νύκτα, καὶ ταπεινωθήσονται. 507 26 ἔσβεσεν δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, 27 ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ, δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν 28 13 τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πένητος, 13 καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται. 29 13 καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάσεται; 13 καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; 13 καὶ κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ 30 13 βασιλεύων ἀνθρώπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ. 31 13 ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων Εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω· 32 13 ἄνευ ἑμαυτοῦ ὄψομαι, σὺ δεῖξόν μοι· 13 εἰ ἀδικίαν ἠργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω. 33 13 μὴ παρὰ σοῦ ἀποτεῖσει αὐτήν; 13 ὅτι ἀπόσῃ, ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ· 13 καὶ τί ἔγνωσ λάλησον. 507 34 διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσιν ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέν μου τὸ ῥῆμα. 35 13 ὦβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν, τὰ δὲ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ. 36 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε, 13 ὦβ, μὴ δῶς ἔτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες, 37 ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθῇσεται πολλὰ λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου.

Iob 35:1

Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλίου λέγει 2 Τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας Δίκαιός εἰμι ἔναντι κυρίου; 3 ἢ ἐρεῖς Τί ποιήσω ἁμαρτῶν; 4 ἐγὼ σοὶ δώσω ἀπόκρισιν καὶ τοῖς τρισὶν φίλοις σου. 5 ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδέ, κατὰ μαθε δὲ νέφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ. 6 εἰ ἡμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἡνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι; 7 ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ; 13 ἢ τί ἐκ χειρὸς σου λήμψεται; 8 13 ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἢ ἀσεβείᾳ σου, 13 καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἢ δικαιοσύνῃ σου. 9 13 ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκραῶνται, 13 βοήθονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν. 10 13 καὶ οὐκ εἶπεν Ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με, 507 ὁ κατατάσσει φυλακὰς νυκτερινάς, 11 ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ; 12 13 ἐκεῖ κεκραῶνται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ 507 καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν. 13 ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ὁ κύριος ἰδεῖν· αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὁρατὴς ἐστὶν 14 τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα καὶ σώσει με. κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αἰνέσαι αὐτόν, ὡς

ἔστιν. 15 ἰ3καὶ νῦν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος, ὀργὴν αὐτοῦ ἰ3καὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι σφόδρα· 16 ἰ3καὶ ἰωβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ, ἰ3ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.507

Iob 36:1

Προσθεῖς δὲ Ἐλίου ἐτι λέγει 2 Μεῖνόν με μικρὸν ἔτι, ἵνα διδάξω σε· ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστιν λέξις. 3 ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ 4 ἐπ' ἀληθείας καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα· ἀδίκως συνίεις. 5 γίγνωσκε δὲ ὅτι ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃται τὸν ἄκακον. ἰ3δυνατὸς ἰσχύι καρδίας 6 ἰ3ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ ἰ3καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. 7 ἰ3οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· ἰ3καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον ἰ3καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νεῖκος, καὶ ὑψωθήσονται. 8 ἰ3καὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις ἰ3συσχεθήσονται ἐν σχοινοῖς πενίας, 9 ἰ3καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν ἰ3καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύσουσιν.507 10 ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται· ἰ3καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας. 11 ἰ3ἐὰν ἀκούσωσιν καὶ δουλεύσωσιν, ἰ3συντελέσουσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἰ3καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις.507 12 ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασφύζει παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν. 13 ἰ3καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσιν θυμόν· ἰ3οὺ βοήσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτούς.507 14 ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκειμένη ὑπὸ ἀγγέλων, 15 ἀνδ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον· κρίμα δὲ πραέων ἐκδήσει. 16 ἰ3καὶ προσέτι ἠπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ· ἰ3ἄβυσσος, κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς· ἰ3καὶ κατέβη τράπεζά σου πλήρης πιότητος.507 17 οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα, 18 θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται δι' ἀσέβειαν δώρων, ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίαις. 19 μὴ σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, ἰ3καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύν. 20 ἰ3μὴ ἐξελεύσῃς τὴν νύκτα ἰ3τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀπ' αὐτῶν.507 21 ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξεῃς ἄτοπα· ἰ3ἐπὶ τοῦτον γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας. 22 ἰ3ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσῃ ἐν ἰσχύι αὐτοῦ.507 τίς γάρ ἐστιν κατ' αὐτὸν δυνάστης; 23 τίς δὲ ἐστιν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἶπας Ἔπραξεν ἄδικα; 24 μνήσθητι ὅτι μεγάλη ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ἰ3ῶν ἦρξαν ἄνδρες· 25 ἰ3πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ,507 ὅσοι τιτρωσκόμενοι εἰσιν βροτοί. 26 ἰ3ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ οὐ γνωσόμεθα· ἰ3ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος.507 27 ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὕετοῦ, ἰ3καὶ ἐπιχυθήσονται ὕετῳ εἰς νεφέλην· 28 ἰ3ρύησονται παλαιώματα,507 ἐσκίασεν δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτων βροτῶν. 28 α ὥραν ἔθετο κτήνεσιν, οἶδασιν δὲ κοίτης τάξιν. 29 ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταταί σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδιά ἀπὸ σώματος; ἰ3καὶ ἐὰν συνῇ ἀπεκτάσεις νεφέλης, ἰ3ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ, 30 ἰ3ἰδοὺ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν ἡδω ἰ3καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν. 31 ἰ3ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς, ἰ3δώσει τροφὴν τῷ ἰσχύοντι. 32 ἰ3ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψεν φῶς ἰ3καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι· 33 ἰ3ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ· ἰ3κτῆσις καὶ περὶ ἀδικίας.

Iob 37:1

ἰ3καὶ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδιά μου ἰ3καὶ ἀπερρύη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. 2 ἰ3ἄκουε ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ κυρίου, ἰ3καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. 3 ἰ3ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀρχὴ αὐτοῦ, ἰ3καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς. 4 ἰ3ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνή, ἰ3βροντήσῃ ἐν

φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ, 13καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτούς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ. 5 13βροντήσῃ ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θουμάσια·507 ἐποίησεν γὰρ μεγάλα, ἃ οὐκ ἤδειμεν, 6 συντάσσω χιόνι Γίνου ἐπὶ τῆς γῆς· 13καὶ χειμῶν ὑετός, καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ. 7 13ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει,507 ἵνα γινῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἑαυτοῦ ἀσθενειαν. 8 εἰσῆλθεν δὲ θηρία ὑπὸ σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης. 9 ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται δῖναι, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος. 10 13καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος,507 οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἔαν βούληται· 11 13καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη, 13διασκορπιεῖ νέφος φῶς αὐτοῦ. 12 13καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει 13ἐν θεεβουλαθω εἰς ἔργα αὐτῶν· 13πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλῃται αὐτοῖς,507 ταῦτα συντέτακται παρ’ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, 13 13ἐὰν εἰς παιδείαν, ἔαν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, 13ἐὰν εἰς ἔλεος εὐρήσῃ αὐτόν.507 14 ἐνωτίζου ταῦτα, 1ωβ· στήθι νουθετοῦ δύναμιν κυρίου. 15 οἶδαμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ φῶς ποιήσας ἐκ σκοτούς. 16 ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν, ἐξαΐσια δὲ πτώματα πονηρῶν. 17 σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ· ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς. 18 13στερεώσεις μετ’ αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, 13ἰσχυραὶ ὡς ὅρασις ἐπιχύσεως.507 19 διὰ τί; δίδαξόν με τί ἐροῦμεν αὐτῷ· καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες. 20 μὴ βίβλος ἢ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν, ἵνα ἄνθρωπον ἐστηκῶς κατασιωπήσω; 21 πᾶσιν δ’ οὐχ ὁρατὸν τὸ φῶς, 13τηλαυγὲς ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν,507 ὥσπερ τὸ παρ’ αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν. 22 ἀπὸ βορεᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα· ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ παντοκράτορος. 23 καὶ οὐχ εὐρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχύι αὐτοῦ· ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἷε ἐπακούειν αὐτόν; 24 διὸ φοβηθήσονται αὐτόν οἱ ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτόν καὶ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ.

Iob 38:1

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιουν τῆς λέξεως εἶπεν ὁ κύριος τῷ 1ωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν 2 Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; 3 ζῶσαι ὥσπερ ἄνθρωπος τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. 4 ποῦ ἦς ἐν τῷ θμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δὲ μοι, εἰ ἐπίστη σύνεσιν. 5 τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ’ αὐτῆς; 6 ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασιν; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ’ αὐτῆς; 7 ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου. 8 ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη· 9 ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα· 10 ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια περιδεῖς κλειῖθρα καὶ πύλας· 11 εἶπα δὲ αὐτῇ Μέχρι τούτου ἐλεύσῃ καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ’ ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα. 12 ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωινόν, ἑωσφόρος δὲ εἶδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν 13 ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; 14 ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἔπλασας ζῶον καὶ λαλητὸν αὐτόν ἔθου ἐπὶ γῆς; 15 ἀφείλας δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; 16 ἤλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; 17 ἀνοίγονται δὲ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄθου ἰδόντες σε ἔπηξαν; 18 νενοθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ’ οὐρανόν; ἀνάγγειλον δὴ μοι πόση τίς ἐστίν. 19 ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται τὸ φῶς, σκοτούς δὲ ποῖος ὁ τόπος; 20 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν; εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν; 21 οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς. 22 ἤλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἐόρακας. 23 ἀπόκειται δὲ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης. 24 πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη ἢ

διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν; 25 τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῶν λάβρῳ ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν
26 ἰζτοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν, οὗ οὐκ ἀνὴρ, ἰζέρημον, οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ, 27 ἰζτοῦ
χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον ἰζκαὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης; 507 28 τίς ἐστὶν ὑετοῦ πατὴρ;
τίς δὲ ἐστὶν ὁ τετοκῶς βώλους δρόσου; 29 ἐκ γαστροῦ δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πάχυνν δὲ
ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν, 30 ἥ καταβαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν; 31
συνῆκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἥνοιζας; 32 ἰζῆ διανοίξεις μαζουρωθ ἐν καιρῷ
αὐτοῦ ἰζκαὶ Ἑσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά; 507 33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ'
οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα; 34 καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ τρόμφ ὕδατος λάβρῳ ὑπακούσεται
σου; 35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνούς καὶ πορεύονται; ἐροῦσιν δέ σοι τί ἐστίν; 36 τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξὶν
ὑφάσματος σοφίαν ἢ ποικιλικὴν ἐπιστήμην; 37 τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν
ἐκλινεν; 38 κέχυται δὲ ὥσπερ γῆ κονία, κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθῳ κύβον. 39 θηρεύσεις δὲ
λέουσιν βοράν, ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις; 40 δεδοίκασιν γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κάθηνται δὲ ἐν
ὑλαῖς ἐνεδρεύοντες. 41 τίς δὲ ἡτοίμασεν κόρακι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον κεκράγασιν
πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητοῦντες.

Iob 39:1

ἰζει ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας, 507 ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων; 2 ἡρίθμησας δὲ
αὐτῶν μῆνας πλήρεις τοκετοῦ, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας; 3 ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδιά ἔξω φόβου;
ἰζὼδῖνας αὐτῶν ἐξαποστελεῖς; 4 ἰζἀπορρήξουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γενήματι,
ἰζἐξελεύσονται καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς. 507 5 τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἀφείς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον,
δεσμους δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν; 6 ἐδέμην δὲ τὴν δίαιταν αὐτοῦ ἔρημον ἰζκαὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ
ἀλμυρίδα; 507 7 καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων 8 ἰζκατασκέψεται
ὄρη νομὴν αὐτοῦ ἰζκαὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ. 507 9 βουλῆσεται δέ σοι μονόκερως δουλεῦσαι ἢ
κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου; 10 δῆσεις δὲ ἐν ἱμάσι ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἐλκύσει σου αὐλακας ἐν πεδίῳ; 11
πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἢ ἰσχύς αὐτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου; 12 πιστεύσεις δὲ
ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, εἰσοίσει δέ σου τὸν ἄλωνα; 13 ἰζπτέρυξ τερπομένων νεελασα, ἰζἐὰν
συλλάβῃ ασιδα καὶ νεσσα. 14 ἰζὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ὦα αὐτῆς ἰζκαὶ ἐπὶ χοῦν θάλλει 15 ἰζκαὶ
ἐπελάθεται ὅτι πούς σκορπιεῖ ἰζκαὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσει. 16 ἰζἀπεσκήρυνεν τὰ τέκνα αὐτῆς
ὥστε μὴ ἑαυτῇ, ἰζεις κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβου. 17 ἰζὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν ἰζκαὶ
οὐκ ἐμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει. 18 ἰζκατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, ἰζκαταγελάσεται ἵππου καὶ τοῦ
ἐπιβάτου αὐτοῦ. 507 19 ἢ σὺ περιέδηκας ἵππῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον; 20
περιέδηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν, δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμην; 21 ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾶ,
ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ. 22 συναντῶν βέλει καταγελαῖ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἀπὸ σιδήρου. 23
ἐπ' αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ μάχαιρα, 24 καὶ ὀργῇ ἀφανιεῖ τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ πιστεύσῃ, ἕως ἂν
σημάνῃ σάλπιγγι. 25 σάλπιγγος δὲ σημαινούσης λέγει Εὐγε, πόρρωθεν δὲ ὁσφραίνεται πολέμου σὺν
ἄλματι καὶ κραυγῇ. 26 ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἱέραξ ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος
καθορῶν τὰ πρὸς νότον; 27 ἐπὶ δὲ σῶ προστάγματι ὑφούται ἀετός, γυψ δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ
καθεσθεῖς αὐλίζεταί 28 ἰζἐπ' ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρύφω; 507 29 ἐκεῖσε ὦν ζητεῖ τὰ σῖτα,

13 πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσιν· 507 30 νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὗ δ' ἂν ὦσι τεθνεῶτες, παραχρῆμα εὐρίσκονται.

Iob 40:1

13 Καὶ ἀπεκρίθη κύριος ὁ θεὸς τῷ Ιωβ καὶ εἶπεν 2 13 Μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλινεῖ, 13 ἐλέγχων θεὸν ἀποκριθήσεται αὐτήν; 507 3 Ὑπολαβὼν δὲ Ιωβ λέγει τῷ κυρίῳ 4 Τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων κύριον ἀκούων τοιαῦτα οὐδὲν ὢν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα; χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου· 5 ἅπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω. 6 Ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ κύριος εἶπεν τῷ Ιωβ ἐκ τοῦ νέφους 7 Μή, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὁσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι· 8 μὴ ἀποποιοῦ μου τὸ κρίμα. οἶε δέ με ἄλλως σοι κεχρηματικέναι ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος; 9 ἢ βραχίων σοί ἐστιν κατὰ τοῦ κυρίου, ἢ φωνὴ κατ' αὐτὸν βροντᾶς; 10 ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφίεσαι· 11 ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὀργῇ, πᾶν δὲ ὑβριστὴν ταπεινώσον, 12 ὑπερήφανον δὲ σβέσον, σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα, 13 κρύψον δὲ εἰς γῆν ἕξω ὁμοθυμαδόν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον· 14 ὁμολογήσω ἄρα ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ σου σῶσαι. – 15 ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοί· χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίει. 16 ἰδοὺ δὴ ἰσχυρὸς αὐτοῦ ἐπ' ὁσφύϊ, ἢ δὲ δυνάμεις ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστροῦ· 17 ἔστησεν οὐρανὸν ὡς κυνάρισσον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέπλεκται· 18 αἱ πλευραὶ αὐτοῦ πλευραὶ χάλκειαι, ἢ δὲ ῥάχις αὐτοῦ σίδηρος χυτός. 19 τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου, πεπονημένον ἐγκαταπαίττεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. 20 ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον ἐποίησεν χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ· 21 ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον· 22 σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμνοις καὶ κλῶνες ἄγνου. 23 ἐὰν γένηται πλήμμυρα, οὐ μὴ αἰσθῇ, 13 πέποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ιορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. 24 13 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτόν, 13 ἐν σκολιευόμενος τρήσει ῥῖνα; 507 – 25 ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβεὰν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ; 26 13 εἰθήσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, 507 ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ; 27 λαλήσει δὲ σοι δεήσει, ἱκετηρία μαλακῶς; 28 θήσεται δὲ διαθήκην μετὰ σοῦ, λήμψῃ δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον; 29 παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέῳ ἢ δεήσεις αὐτόν ὥσπερ στρουθίον παιδίῳ; 30 ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύονται δὲ αὐτόν Φοινίκων γένη; 31 πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὼν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν βύρσαν μίαν οὐ ρᾶς αὐτοῦ 13 καὶ ἐν πλοίοις ἀλίεων κεφαλὴν αὐτοῦ. 507 32 ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα μνηστρεὶς πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι γινέσθω.

Iob 41:1

οὐχ ἑώρακας αὐτόν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας; 2 οὐ δέδοικας ὅτι ἡτοιμάσται μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιστάς; 3 ἢ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ ὑπομενεῖ, εἰ πᾶσα ἢ ὑπ' οὐρανὸν ἐμὴ ἐστιν; 4 13 οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν, 13 καὶ λόγον δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτοῦ. 507 5 τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ; εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι; 6 πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλῳ ὀδόντων αὐτοῦ φόβος. 7 τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκειαι, σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμιρίτης λίθος· 8 13 εἰς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται, 507 πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν· 9 13 ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται, 13 συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν. 507 10 ἐν πταρμῷ αὐτοῦ

ἐπιφαύσκειται φέγγος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφόρου. 11 ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπάδες καιόμεναι καὶ διαρριπτοῦνται ἐσχάροι πυρός· 12 ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθρώπων· 13 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες, φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται. 14 ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις, ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια. 15 σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληται· 13καταχέει ἐπ’ αὐτόν, οὐ σαλευθήσεται. 507 16 ἡ καρδιά αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος, ἔστηκεν δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος. 17 στραφέντος δὲ αὐτοῦ φόβος θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις. 18 ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχοι, οὐδὲν μὴ ποιήσωσιν 13δόρυ ἐπηρμένον καὶ θώρακα· 507 19 ἡγήται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν· 20 οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν τόξον χάλκειον, ἡγήται μὲν πετροβόλον χόρτον· 21 13ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφῦραι, 507 καταγελαῖ δὲ σεισμοῦ πυρόφου. 22 ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ’ αὐτόν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος. 23 ἀναξεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον, ἡγήται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον, 24 τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον· 13ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον. 507 25 οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεποιημένον ἐγκαταπαίξασθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου· 26 πᾶν ὑψηλὸν ὄρεα, αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι.

Iob 42:1

Ἵπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ 2 Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν. 3 τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά ἃ οὐκ ἠπιστάμην; 4 ἄκουσον δέ μου, κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με διδάξον. 5 ἀκοὴν μὲν ὥτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἐώρακέν σε· 6 διὸ ἐφαύλισα ἑμαυτὸν καὶ ἐτάκην, ἡγήμαι δὲ ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν. 7 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰωβ εἶπεν ὁ κύριος Ἐλifaς τῷ Θαιμανίτῃ Ἵμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθῆς οὐδὲν ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰωβ. 8 νῦν δὲ λάβετε ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριοὺς καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰωβ, καὶ ποιήσει κάρπωσιν περὶ ὑμῶν· Ἰωβ δὲ ὁ θεράπων μου εὐξεται περὶ ὑμῶν, 13ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήμψομαι· 507 εἰ μὴ γὰρ δι’ αὐτόν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθῆς κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰωβ. — 9 ἐπορεύθη δὲ Ἐλifaς ὁ Θαιμανίτης καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφαρ ὁ Μιναῖος καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος, καὶ ἔλυσεν τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰωβ. 10 ὁ δὲ κύριος ἠύξησεν τὸν Ἰωβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐ τοῖς τὴν ἁμαρτίαν· ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλαῖ ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰωβ εἰς διπλασιασμόν. 11 ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτόν ἐκ πρώτου· φαγόντες δὲ καὶ πiónτες παρ’ αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτόν, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐπήγαγεν αὐτῷ ὁ κύριος· ἔδωκεν δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν ἄσημον. 12 ὁ δὲ κύριος εὐλόγησεν τὰ ἔσχατα Ἰωβ ἢ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιοι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιοι. 13 γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς· 14 καὶ ἐκάλεσεν τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν Κασίαν, τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθείας κέρας· 15 καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰωβ βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ’ οὐρανόν· ἔδωκεν δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν

ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. 16 ἔζησεν δὲ Ἰωβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἐβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔζησεν ἔτη διακόσια τεσσαράκοντα ὀκτώ· 13 καὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τετάρτην γενεάν· 17 13 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωβ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. 507 17 α γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνίστησιν. — — 18 Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδοῦ μαίας καὶ Ἀραβίας, προυπήρχεν δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβαβ· 19 λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Εννων, ἣν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρε, τῶν Ησαν υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσορρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβρααμ. 18 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Εδωμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἤρξεν χώρας· πρῶτος Βαλακ ὁ τοῦ Βεωρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δεν ναβα· μετὰ δὲ Βαλακ Ἰωβαβ ὁ καλούμενος Ἰωβ· μετὰ δὲ τοῦτον Ασομ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας· μετὰ δὲ τοῦτον Ἀδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ ἐκκόψας Μαδιαμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεδθαιμ. 19 οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι· Ελιφας τῶν Ησαν υἱῶν Θαιμανων βασιλεύς, Βαλδαδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεύς.